

Stigning. Forsaavidt man altsaa vil tilskrive Margarineloven nogen Fortjeneste i saa Henseende, kan man forsaa vidt ogsaa sige, at dens Niemed er blevet opnaaet. Naar altsaa Forholdet er saa, at vi i den bestaaende Lovgivning have et tilfredsstillende Grundlag, tror jeg ogsaa deraf at kunne slutte, at der heller ikke i Forslaget til Endringer i det Bestaaende egentlig vil kunne gives Stof til nogen stor Strid i alt Fald ikke af den Art og Karakter, som den vi erindre fra for 2 Aar siden. Det er jo mueligt, at der kan fremstilles Forslag til Endringer i den nu bestaaende Tilstand, der kunne finde Tilslutning fra alle Sider, og jeg skal for mit Vedkommende med Glæde medvirke til, om saadanne Resultater kunde opnaaes; vi have jo som sagt under alle Omstændigheder det bestaaende Grundlag at falde tilbage paa. Jeg skal ikke her komme yderligere ind paa Detaillen af de Endringer, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa. For en stor Del bero de jo paa detaljerede Oplysninger, der bedre have deres Blads i et Udvalg. Oplysninger om de bestaaende Forhold i en og anden Henseende, som jeg ikke har til Raadighed nu. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger ved første Behandling og anbefale, at Sagen gaar i et Udvalg, hvori man altsaa kan optage til Drøftelse, hvorvidt der findes Anledning til at foretage flere eller færre Rettelser i den bestaaende Ordning, som jo i ethvert Tilfælde vil blive endelig gjældende.

Klein: Det er ikke min Hensigt at komme ind paa de forskjellige Realitetsmomenter, hvorom der kunde være Tale ved denne Sag, altsaa heller ikke paa de Forandringer i Realiteten, der foreslaas ved det nye Lovforslag; men idet jeg gaar ud fra, at det er Thingets Mening at henvise denne Sag til yderligere Drøftelse i et Udvalg, maaste ogsaa, som det lader til, uden nogen ubforliggere Forhandling, har jeg dog følt mig opfordret til at henlede det tilkommende Udvalgs Opmærksomhed særlig paa Straffebestemmelserne i denne Lov. Det er ikke undgaet min Opmærksomhed, at den høitæredede Indenrigsminister ogsaa har henvendt sin Revision paa Straffebestemmelserne i den nuggældende Margarinelov, og forsaavidt der er sket enkelte Forandringer i den, kan jeg ikke sige Andet, end at de synes mig at være rigtige; men jeg vilde have ønsket, at han var gaaet noget videre i sin Revision af de gjældende Regler. Jeg tror nemlig, at jeg tør sige, at Erfaringen allerede har vist, at de Bestemmelser, der ere

satte ind i den nuggældende Margarinelov, paa paa flere Steder gaar alt for vidt; jeg kunde godt sige, at de have vist sig at være drakoniske, og det forekommer mig ikke rigtigt, naar der nu gives Leilighed til at underkaste den nuggældende Margarinelov et Eftersyn, da det undlade at henlede Opmærksomheden paa disse Punkter. Jeg vil ikke trætte det ærede Thing med at komme ind paa alle Detaillerne; det maa være tilstrækkelig, at jeg anfører nogle Exempler, som forekomme mig at være mest fremtrædende. I § 18 er der sat en Straf for Overtrædelse bl. A. af Bestemmelserne i § 2 af Fængsel paa Vand og Brød efter almindelig borgerlig Straffelovs § 25, naar der er svigagtig Hensigt tilstede, men med Bøder fra 200—4,000 Kr., naar svigagtig Hensigt ikke har været tilstede. I § 2 paalægges Enhver, der vil fabrikere og forhandle Margarine, at have Produktet i Beholdere, der have en fra de sædvanlige Smørfustager væsentlig afvigende Form, og ere mærkede med Ordet Margarine efter Indenrigsministerens nærmere Forskrift. Indenrigsministerens Forskrift gaar blandt Andet ud paa at foreskrive et vist Forhold mellem de forskjellige Dimensioner af Jusstagen, og der foreskrives ogsaa en vis Størrelse af Bogstaverne, der skulle være ansatte paa Jusstagen. Nu være det langt fra mig, at ville tale imod, at man foreskriver endog strenge Straffe for dem, der gjøre sig skyldige i Falskneri, eller som med fuldt Vidende bitterlig tilføjede Lovens Bestemmelser; men Bestemmelsen er affattet saaledes, at den ogsaa kommer til Anvendelse paa dem, der, uden svigagtig Hensigt og uden bevidst at gjøre sig skyldig i Overtrædelse have overtraadt Lovens Bogstav, og den bringes til Anvendelse paa en saadan Maade, at de allerminutioseste Tilfidsaettelser medføre en efter Omstændighederne urimelig høj Straf. Man har haft Tilfælde, hvor Vedkommende til Skynde og sidst ere blevne frifundne ved Højesteretsdom, fordi det be fandtes, at det efter at de forskjellige Skjøn og Erklæringer vare afgivne af formentlig sagkyndige Hold paa begge Sider, ikke med Sikkerhed kunde afgjøres, om der var en Forskjel af en Brøddel af en Linie i den Høide, Bogstaverne skulle have eller ikke. Det har været tvivlsomt, om denne Brøddel af en Linie, som der formentlig manglede i Bogstavernes foreskrevne Høide, var tilstede eller ikke. I de foregaaende Instantser var Vedkommende dømt, men man havde handlet fuldstændig bona fide, man havde faaet disse Jusstager tilsendte af en Handelsven, stolede altsaa paa, at Alt var i Orden i saa Henseende, og fandt ikke Opfordring til en minu-